

Arogancja i pycha Waszyngtonu pchają do wojny

Autor tekstu: **Paul Craig Roberts**

W sprawie kryzysu ukraińskiego *Racjonalista* publikuje głosy obu stron. Publikacji tych jednocześnie nie należy rozumieć jako stanowiska redakcji w sporze. Czynimy to bowiem w myśl ideału kształtowania zdania w oparciu o wysłuchanie argumentacji różnych stron. MA

*

W niektórych kręgach do świadomości społecznej docierają teksty Stephena Lendmana, Michela Chossudovskiego, Ricka Rozoffa, moje i kilku innych w kwestii zdania sobie sprawy z poważnego zagrożenia z kryzysu, jaki Waszyngton stworzył na Ukrainie.

Politycy — marionetki, których Waszyngton chciał umieścić u władzy na Ukrainie, stracili kontrolę nad sytuacją na rzecz zorganizowanych i uzbrojonych neonazistów, którzy atakują Żydów, Rosjan i zastraszają ukraińskich polityków. Rząd Krymu, rosyjskiej prowincji, którą Nikita Chruszczow uczynił częścią Ukrainy w latach 50. XX w., dezawuował nielegalny rząd, który nielegalnie przejął władzę w Kijowie, oraz poprosił Rosję o ochronę. Ukraińskie siły zbrojne na Krymie przeszły na stronę Rosji. Rząd Rosji ogłosił, że będzie również chronić dawne rosyjskie prowincje na wschodzie Ukrainy.

Aleksandr Sołżenicyn zauważył, że było głupotą Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego, aby oddać historyczne prowincje Rosji Ukrainie. W tamtym momencie radzieckiemu kierownictwu wydawało się to korzystne. Ukraina była częścią Związku Radzieckiego i była kontrolowana przez Rosję od XVIII wieku. Dodanie fragmentu terytorium Rosji do Ukrainy służyło osłabieniu nazistowskich elementów w Zachodniej, które walczyły po stronie Hitlera w czasie II wojny światowej. Być może też inny czynnik zaważył na poszerzeniu Ukrainy, jakim był fakt ukraińskiego dziedzictwa Chruszczowa.

Niezależnie od tego, nie miało to znaczenia dopóki ZSRR i byłe imperium rosyjskie nie zaczęło się rozpadać. Pod presją Waszyngtonu Ukraina stała się odrębnym krajem, zachowując część rosyjskiego terytorium, przy czym Rosja zachowała swoją bazę morską Floty Morza Czarnego na Krymie.

Waszyngton starał się, ale bezskutecznie, przejąć Ukrainę w 2004 roku w czasie finansowanej

przez Waszyngton tzw. „Pomarańczowej Rewolucji”. Według Asystenta Sekretarza Stanu, Victorii Nuland, od tego fiaska [1] Waszyngton „zainwestował” 5 miliardów dolarów na Ukrainie, aby wzniecić agitację na rzecz członkostwa Ukrainy w UE. Członkostwo w UE otworzy Ukrainę dla grabieży przez zachodnich bankierów i korporacje, ale głównym celem Waszyngtonu jest ustanowienie amerykańskich baz raketowych na granicy Rosji z Ukrainą i pozbawienie Rosji jej bazy morskiej Floty Morza Czarnego i produktów przemysłu zbrojeniowego rozlokowanego we wschodniej Ukrainie. Członkostwo w UE dla Ukrainy oznacza jej członkostwo w NATO.

Waszyngton pragnie baz raketowych na Ukrainie w celu ograniczenia potencjału odstraszania jądrowego Rosji, co zmniejsza zdolność Rosji do opierania się hegemonii USA. Tylko trzy kraje stoją na drodze Waszyngtonu do osiągnięcia hegemonii w świecie: są to Rosja, Chiny i Iran.

Iran jest otoczony amerykańskimi bazami wojskowymi i flotą USA u swych wybrzeży. Program „Oś ku Azji” (Pivot to Asia), ogłoszony przez podżegający do wojny reżim Obamy, otacza Chiny bazami lotniczymi i morskimi. Waszyngton otacza Rosję bazami raketowymi i bazami NATO. Skorumpowane rządy w Polsce i Czechach zostały opłacone, by przyjąć amerykańskie bazy raketowe i radarowe, co sprawia, że marionetkowe państwa polskie i czeskie stały się głównymi celami nuklearnej zagłady. Washington kupił Gruzję, dawną prowincję rosyjską i radziecką, miejsce urodzenia Józefa Stalina, i obecnie jest w trakcie umieszczania jej jako swej marionetki w NATO.

Marionetki Waszyngtonu w Europie Zachodniej są zbyt chciwi na pieniądze, by zdać sobie sprawę z faktu, że powyższe prowokacyjne działania są bezpośrednim zagrożeniem dla Rosji. Postawa rządów europejskich wydaje się odzwierciedlać powiedzenie „a po mnie to potop”.

Rosja przez lata powoli reagowała na wiele prowokacji Waszyngtonu, mając nadzieję na jakiś przejaw zdrowego rozsądku i dobrej woli, które liczyła, że wyłonią się na Zachodzie. Zamiast tego Rosja odnotowuje rosnące demonizowanie jej ze strony Waszyngtonu i państw europejskich oraz liczne fałszywe wypowiedzi na jej temat będące pianą na ustach „medialnych dziwek” Zachodu. Większość społeczeństwa amerykańskiego i europejskiego poddano praniu mózgowi, stąd uważają, że za skutki wtrącania się przez Waszyngton w sprawy Ukrainy winna jest Rosja. Wczoraj usłyszałam w amerykańskim radiu państwowym (National Public Radio), jak „presstytutka” [2] z pisma „New Republic” opisuje Putina jako problem.

Ignorancja, brak uczciwości i brak niezależności mediów w USA znacznie zwiększają szanse na wybuch wojny. Obraz rysowany przed niefrasobliwymi Amerykanami jest całkowicie fałszywy. Świadomi ludzie wybuchną śmiechem słysząc, jak sekretarz stanu USA John Kerry potępił Rosję za „inwazję Ukrainy” i „naruszenie prawa międzynarodowego”. Kerry jest ministrem spraw zagranicznych państwa, które nielegalnie najechało na Irak, Afganistan, Somalię, zorganizowało obalenie rządu w Libii, próbowało obalić rząd w Syrii, atakuje dronami i raketami ludność cywilną w Pakistanie i Jemenie, stale grozi Iranowi atakiem, wysłało armię gruzińską wyszkoloną przez USA i Izrael przeciwko rosyjskiej ludności w Osetii Południowej, a teraz grozi Rosji sankcjami za to, że stała za Rosjanami i rosyjskimi interesami strategicznymi. Rosyjski rząd zauważył, że Kerry podniósł hipokryzję na nowy poziom.

Kerry nie ma odpowiedzi na pytanie: „Od kiedy rząd USA faktycznie szanuje i broni koncepcji suwerenności i integralności terytorialnej państw?”

Kerry, jak to zawsze bywa, łży przez zęby. Rosja przecież nie zaatakowała Ukrainy. Rosja wysłała o kilku więcej żołnierzy, by dołączyli do tych, którzy już stacjonują w rosyjskiej bazie nad Morzem Czarnym na Krymie, w kontekście gwałtownych antyrosyjskich wypowiedzi i działań pochodzących z Kijowa. Ukraińscy żołnierze na Krymie przechodzą na stronę Rosji, zatem przysłanie dodatkowych wojsk rosyjskich było konieczne.

Bezmyślny Kerry, tarzając się w swej arogancji, pysze i złości, bezpośrednio groził Rosji. Rosyjski minister spraw zagranicznych [3] odrzucił groźby Kerry’ego jako „nie do przyjęcia”. Zatem trwają przygotowania do wojny.

Zwróć uwagę na absurdalność sytuacji. Kijów został przejęty przez ultra-nacjonalistycznych neonazistów. Banda ultra-nacjonalistycznych zbirów jest ostatnią rzeczą, jaką Unia Europejska chce lub potrzebuje jako państwo członkowskie. UE centralizuje w swych rękach władzy i tłumi suwerenność państw członkowskich. Zwróć uwagę na ułożenie w szeregu neokonserwatywnego reżimu Obamy z antysemitami i neonazistami. Neokonserwatywna klika, która zdominowała rząd USA od czasów reżimu Clintona, składa się w dużej mierze z Żydów, a wielu jej członków ma podwójne obywatelstwo, Izraela i USA. Żydowski neokonserwatyści, zastępca Sekretarza Stanu Victoria Nuland i doradca ds. bezpieczeństwa narodowego Susan Rice, stracili kontrolę nad zorganizowanym przez siebie zamachem stanu na rzecz neonazistów, którzy głoszą hasła „śmierć Żydom”.

Izraelska gazeta „Haaretz” poinformowała 24 lutego 2014 r., że ukraiński Rabin Moshe Reuven Azman zaleca „Żydom z Kijowa opuszczenie miasta, a nawet kraju.” Edward Dolinsky, szef organizacji zrzeszającej ukraińskich Żydów, opisał sytuację ukraińskich Żydów jako „straszna” i zażądał pomocy Izraela.

To właśnie jest sytuacja, jaką Waszyngton stworzył i teraz broni, podczas gdy oskarża Rosję o duszenie ukraińskiej demokracji. Obieralna demokracja jest tym, co Ukraina miała zanim obalił ją Waszyngton.

W tej chwili nie ma żadnego prawowitego ukraińskiego rządu.

Każdy musi zrozumieć, że Waszyngton kłamie w sprawie Ukrainy tak, jak kłamał w sprawie broni masowego rażenia Saddama Husajna w Iraku, tak jak kłamał w sprawie irańskiej bomby jądrowej, tak jak kłamał w sprawie rzekomego użycia broni chemicznej przez syryjskiego prezydenta Asada, tak jak kłamał w sprawie Afganistanu, Libii, szpiegostwa NSA [4] czy tortur. Czy jest coś, o czym Waszyngton nie kłamał?

Waszyngton składa się z trzech elementów: arogancji, pychy i zła. Poza tym nie ma tam nic innego.

Oryginalna publikacja: [Washington's Arrogance, Hubris, and Evil Have Set the Stage for War](http://www.paulcraigroberts.org/2014/03/03/washingtons-arrogance-hubris-and-evil-have-set-the-stage-for-war) (<http://www.paulcraigroberts.org/2014/03/03/washingtons-arrogance-hubris-and-evil-have-set-the-stage-for-war>)

Przypisy:

[1] Tj. od 2004 r. - przyp. tłum.

[2] Zbitka angielskich słów *press* - prasa i *prostitute* - prostytutka, czyli "prostyтуujące się media" - przyp. tłum.

[3] Siergiej Ławrow - przyp. tłum.

[4] Wywiad elektroniczny USA - przyp. tłum.

Paul Craig Roberts

Ur. 1939. Amerykański ekonomista, były wiceminister finansów do spraw polityki gospodarczej i zastępca redaktora naczelnego "The Wall Street Journal".

Felietonista "Business Week", "Scripps Howard News Service" oraz "Creators Syndicate". Absolwent Georgia Institute of Technology i University of Virginia. W latach 1981-1982 był wiceministrem skarbu w rządzie Reagana i uznawany jest za współtwórcę Raeganomiki. W XXI wieku publikował często w Counterpunch, krytykując Wojnę z Terrorem Busha i Obamy za ograniczenie amerykańskich

wolności obywatelskich. Jego poglądy rozeszły się wówczas z republikanami. Wyraża krytyczne opinie o Wojnie z Narkotykami i polityce bliskowschodniej USA. Dziś publikuje także w Press TV oraz Veterans Today. W 1993 r. Przewodnik Mediów Forbes uznał go za jednego z siedmiu najbardziej znaczących dziennikarzy w USA. Odznaczony francuską Legią Honorową. Wykładał też na wielu uniwersytetach. Autor dziesięciu książek z dziedziny ekonomii i politologii: *Alienation and the Soviet Economy* (1971, 1990); *Marx's Theory of Exchange, Alienation, and Crisis* (1973, 1983); *The Supply Side Revolution: An Insider's Account of Policymaking in Washington* (1984); *Meltdown: Inside the Soviet Economy* (1990); *The Capitalist Revolution in Latin America* (1997); *The New Color Line: How Quotas and Privilege Destroy Democracy* (1995); *The Tyranny of Good Intentions: How Prosecutors and Bureaucrats Are Trampling the Constitution in the Name of Justice* (2000); *How the Economy Was Lost: The War of the Worlds* (2010); *Wirtschaft Am Abgrund* (2012); *Chile: Dos Visiones, La era Allende-Pinochet* (2000); *The Failure of Laissez Faire Capitalism and Economic Dissolution of the West* (2012)

[Strona www autora](#)

[Pokaż inne teksty autora](#)

(Publikacja: 04-03-2014)

Oryginał. (<http://www.racjonalista.pl/kk.php/s,9590>)

Contents Copyright © 2000-2012 Mariusz Agnosiewicz

Programming Copyright © 2001-2012 Michał Przech

Właścicielem portalu Racjonalista.pl jest Fundacja Wolnej Myśli.

Autorem portalu jest Michał Przech, zwany niżej Autorem.

Żadna część niniejszych opracowań nie może być wykorzystywana w celach komercyjnych, bez uprzedniej pisemnej zgody Właściciela, który zastrzega sobie niniejszym wszelkie prawa, przewidziane w przepisach szczególnych, oraz zgodnie z prawem cywilnym i handlowym, w szczególności z tytułu praw autorskich, wynalazczych, znaków towarowych do tego portalu i jakiegokolwiek jego części.

Wszystkie elementy tego portalu, wliczając w to strukturę katalogów, skrypty oraz inne programy komputerowe są administrowane przez Autora. Stanowią one wyłączną własność Właściciela. Właściciel zastrzega sobie prawo do okresowych modyfikacji zawartości tego portalu oraz opisu niniejszych Praw Autorskich bez uprzedniego powiadomienia. Jeżeli nie akceptujesz tej polityki możesz nie odwiedzać tego portalu i nie korzystać z jego zasobów.

Informacje zawarte na tym portalu przeznaczone są do użytku prywatnego osób odwiedzających te strony. Można je pobierać, drukować i przeglądać jedynie w celach informacyjnych, bez czerpania z tego tytułu korzyści finansowych lub pobierania wynagrodzenia w dowolnej formie. Modyfikacja zawartości stron oraz skryptów jest zabroniona. Niniejszym udziela się zgody na swobodne kopiowanie dokumentów portalu Racjonalista.pl tak w formie elektronicznej, jak i drukowanej, w celach innych niż handlowe, z zachowaniem tej informacji.

Plik PDF, który czytasz, może być rozpowszechniany jedynie w formie oryginalnej, w jakiej występuje na portalu. **Plik ten nie może być traktowany jako oficjalna lub oryginalna wersja tekstu, jaki prezentuje.**

Treść tego zapisu stosuje się do wersji zarówno polsko jak i angielskojęzycznych portalu pod domenami Racjonalista.pl, TheRationalist.eu.org oraz Neutrum.eu.org.

Wszelkie pytania prosimy kierować do redakcja@racjonalista.pl